

Bryggsångboken

sommaren 2008

Innehållsförteckning

Calle Schewens vals C.....	3
Dansen går på Svinsta skär F.....	4
De e dans på Brännö brygga F.....	5
Drömen om Elin G.....	6
En gång jag seglar i hamn F.....	6
En kväll i juni.....	7
Fjäriln vingad syns på Haga F.....	8
Fritjof och Carmencita C.....	9
Gå upp och pröva dina vingar F.....	10
Havsörnsvalsen F.....	11
I sommarens soliga dagar C.....	12
Jazzgossen.....	13
Kostervalsen F.....	14
Rosa på bal C.....	15
Sjösala vals F.....	16
Sommarpsalm (En vänlig grönska) F.....	17
Till stockholms skärgård C.....	18
34:an.....	19
Vals i Furusund F.....	20
Vals på Mysingen C.....	21
Visa vid vindens ängar C.....	22
Änglamark C.....	23

Calle Schewens vals

Text & musik: Evert Taube

I Roslagens famn på den
blommande ö,
där vågorna klucka mot strand,
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot mig ibland,
där sitter jag uti bersån på en bänk
och titar på tärnor och mås
som störta mot fjärden i glitter och
stänk
på jakt efter födan gunås.

Självt blandar jag fredligt mitt kaffe
med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lock-
ande ton
som hörs från mitt stugugemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är,
ja, rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se måsen med löjan i näbb han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals!
Det doftar, det sjunger från skog
och från sjö -
i natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med
Roslagens mö
och solen går ner i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din
barm,
du dunkelblå, vindstilla fjärd,
och julinattsskymningen smyger sig
varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lysnande
tyst
och tänker att karlar är troll,
den skälver, din barnsliga hand,
som jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner som gästa
min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr skall jag vålma
mitt hö
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig, skymning, och drag
nu din kos!
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med
Roslagens ros,
han dansar när solen går opp!

Dansen går på Svinsta skär

Text & musik: Gideon Wahlberg

Dansen den går uppå Svinsta skär,
hör klackarna mot hållen.
Gossen han svänger med flickan
kär
i stilla sommarnatt.
Blommorna dofta från hagen där
och många andra ställen,
och mitt i talltrastens kvällskonsert
hörs många glada skratt.

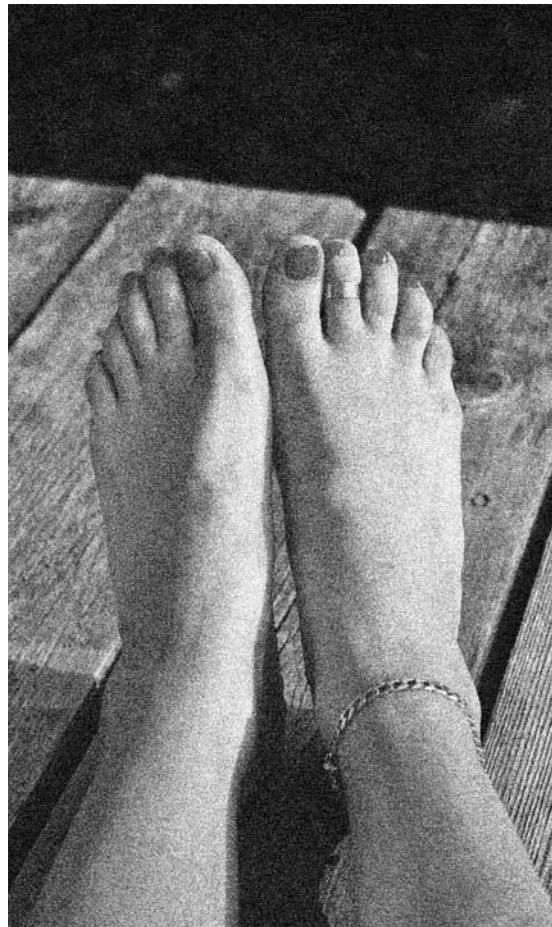
Ljuvlig är sommarnatten,
blånande vikens vatten.
Och mellan bergen och tallarna
höres musiken och trallarna.
Flickan har blommor i håren,
månen strör silver i snåren.
Aldrig förglömmar jag stunderna
där
uppå Svinsta skär.

Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar nedåt stranden,
lossar sin jolle och ror från land
bland klippor och bland skär.
Drömmande ser han mot vågens
rand,
som rullar in mot sanden,
kysser sin flicka så ömt ibland
och viskar: Hjärtans kär.

Ljuvlig är sommarnatten...

Solen går upp bakom Konungssund
och stänker guld på vågen.
Fåglarna kvittra i varje lund
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund
så lekfulla i hågen.
Men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinnerön:

Ljuvlig är sommarnatten...

De e dans på Brännö brygga

Text & musik: Lasse Dahlquist

Koss va' de' vimlar av segel i da'
Ä' det kappsegling? Ne de' ä
Lörda'.

Ja vesst, då förstår jag vatt poj-
karna ska'

Dom har enna som ledit' i da'.

Där seglar Kålle med kubben på
svaj

Hej på dej dö! Hur har du det själv
då?

De' ä' tjo vad de veftar, kom med
om du vill

Ja du vet la var vi lägger till?

Refräng:

Det ä' dans på Brännö brygga
en gammal och kär tradition.

Fullt med publik, och trevlig musik.

Ja va' var en vals utan dragspelets ton.

Och en dans på Brännö brygga
är för många ett stort äventyr

där är glädje och fest

Se där ute i Väst

blinkar Vinga fyr:

Från Vinga Sand (Dunk dunk dunk
dunk dunk)

hörs in till land (dunk dunk dunk
dunk dunk)

blandat med dragspelslåt
dunket från en fiskebåt.

Dansen den går (dunk dunk dunk
dunk dunk)

Hjärtat det slår (dunk dunk dunk
dunk dunk)

Slår för en hjärtevän
och for Bohuslän.

Ada och Beda och Kålle och ja'
tar en vickning i ruffen på "Flory"
och "preppen" den hänger i tamp,
som den ska'

men i sällskap med "trallallala"
Kålle som är på ett prima humör
elegant bjuder upp med ett "Ska
vi?"

och med Ada i famn går han in för
en dans

som om tyngdlagen alls inte fanns:

Refräng och *omkväde*

Drömen om Elin

Text: Peter Himmelstrand Musik: Carl Jularbo

Vad jag drömt om dig,
lilla Elin, mjuk som sommarns vind.
Söt som sockerstrut,
med brun och fjunig kind.
Under alla år
Jag har burit med mig drömmen,
drömmen om Elin,
leende under en blommande lind

Vad min dröm är skön:
där är du, så ung och varm och ljus.
Solen i ditt hår,
ett avsked vid ditt hus.
I min ensamhet
vänder jag tillbaks till drömmen -
drömmen om Elin,
barbent i tunn sommarblus.

Elin, i min dröm
Går ditt skratt mot skyn som en
ballong.
Du far i min famn
och vinden drar en sång.
Det blev aldrig vi,
men jag drömmer ändå drömmen:
drömmen om Elin,
och om en sommar en gång.

En gång jag seglar i hamn

Text & musik: Stig Ohlin

Liten blir stor
drömmer och tror
kommer du snart till mej?
Rosende kind
kommer en vind
för den mej hem till dej.

Oh, en gång jag seglar i hamn
en gång är du i min famn
en gång berättas, min vän
sagan om dem
som kommer igen.

En gång i drömmarnas land
vandrar vi två hand i hand
en gång, min älskling,
kommer jag hem till dej.

Blå gröna svall, tång och korall
lurar inunder mej,
men ovanför, stjärnorna hör
sången jag skrev till dej.

Oh, en gång jag...

En kväll i juni

Text & musik: Lasse Berghagen

Ja det va' en kväll i juni, då när
sommarn e' som bäst
Hon dansade för morfar som hon
gillar allra mest.
Hennes morfar satt å nynna på en
sommarmelodi
Plötsligt spratt de' till i gubben,
han blev ung och han blev fri

Han tog av sig sin kavaj
sparka av sig båda skorna.
Å så spotta' han ut snuset
och sa min sköna får jag lov
Hon var vacker, han var stolt, rak i
ryggen som en fura
Det var sommar, det var glädje och
de dansade och sjöng

Na na na

Så mindes han å sa;
Ja du skulle sett din mormor, hon
va' lika grann som du
där hon dansade i gräset, likadant
som du gör nu
Hennes hår var blekt av solen, hen-
nes mun av smultron röd
Hon va' ljuv liksom en lilja, hennes
kärlek va' som glöd

Så jag tog av mig min kavaj
sparka av mig båda skorna.
Å så spotta' jag ut snuset
och sa min sköna får jag lov
Hon var vacker, jag var stolt, rak i
ryggen som en fura
Det var sommar, det var glädje och
vi dansade och sjöng

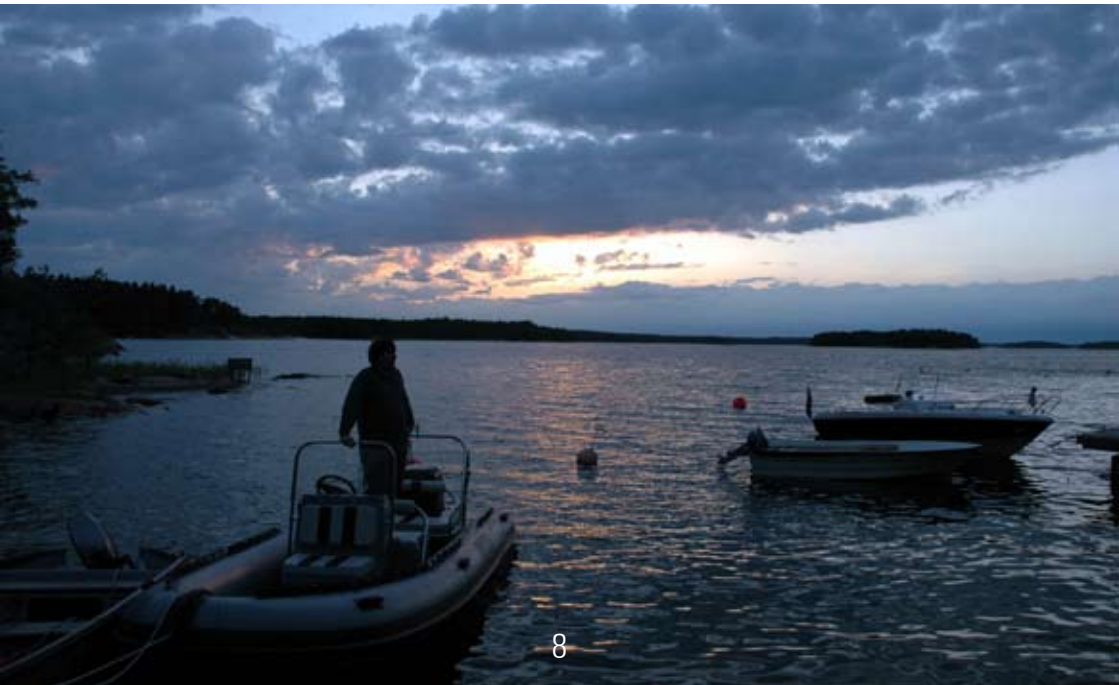
Fjäriln vingad syns på Haga

Text & musik: Carl Michael Bellman

Fjäriln vingad synd på Haga
mellan dimmors frost och dun
sig sitt gröna sjul tillaga
och i blomman sin paulun
Minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens värma väckt
till en ny högtidigt yra
eldas vid sefiredens fläkt.

Haga, i ditt sköte röjdes
gräsets brodd och gula plan;
stolt i dina rännlar höjes
gungande den vita svan.
Längst ur skogens glesa kamrar,
höras täta återskall
än från den, graniten hamrar,
än från yx i björk och tall.

Se, Brunnsvikens små najader
höja sina gyllne horn,
och de frusande kaskader
sprutas över Solna torn.
Under skygd av välvda stammar,
på den väg, man städad ser,
fålen yvs och hjulet dammar,
bonden milt åt Haga ler.

Fritjof och Carmencita

Text & musik: Evert Taube

Samborombon, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la
Plata,
nästan i kanten, av den blåa Atlanten,
och med pampas bakom sej många
hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april
för jag ville dansa tango.

Dragspel, fiol och mandolin
hördes från krogen och i salen steg
jag in,
där på bänken i mantilj och med en
ros vid sin barm
satt den bedårande lilla Carmencita.
Mamman, värdinnan, satt i vrån,
hon tog mitt ridspö, min pistol och
min manton.

Jag bjöd upp och Carmencita sa:
- Si gracias, señor,
Vámos á bailár - este tango!

-Carmencita, lilla vän,
håller du utav mej än?
Får jag tala med din pappa och din
mamma,
jag vill gifta mej med dej, Carmencita!
- Nej, Don Fritjof Andersson,
kom ej till Samborombon,
om Ni hyser andra planer när det
gäller mig,
än att dansa tango!

- Ack, Carmencita, gör mig inte så
besviken,
jag tänkte skaffa mej ett jobb här i
butikén,
sköta mej noga,
bara spara och knoga,
inte spela och dricka men bara
älska dej.
Säj, Carmencita, det är ändå blott
med mej,
säj, som du vill dansa tango?

- Nej, Fritjof, Ni förstår musik,
men jag tror inte Ni kan stå i en butik
och för resten sa min pappa just
idag att han visste
vem som snart skulle fria till hans
dotter.
En som har tjugotusen kor
och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönda tjurar,
han har oxar, får och svin,
och han dansar undebart tango.

- Carmencita, lilla vän,
akta dej för rika män!
Lyckan den bor ej i oxar eller kor,
och den kan heller inte köpas för
pengar.
Men min kärlek gör dej rik,
skaffa mej ett jobb i er butik!
Och när vi blir gifta söta ungar ska
du få, som kan dansa tango.

Gå upp och pröva dina vingar

Text & musik: Lasse Dahlquist

Sitt inte inne som björnen i bur
det är att slösa med livet.
Nej, följ med oss uti guds fria natur,
och stäm in i sången i jublande dur.

Gå upp och pröva dina vingar,
och känn hur underbart det är.
Där ovan molnen du dej svingar,
fröjdas åt att vingarna bär.
Se på fåglarna som sväva i det blå,
det är deras kurs vi gå.
Så gå upp och pröva dina vingar,
och snart är hela jorden din.

Vi har väl alla när vi voro små,
läst om Nils Holgerssons resa.
Att resan blir sanning kan du pröva på,
när du här idag tumlar kring i det blå.

Gå upp och pröva dina...

Ålder och så'nt spelar rakt ingen roll,
vi har ej satt några gränser.
Ty gammal och ung det blir plus
minus noll,
och "uppåt" och "framåt" det är vår
paroll.

Gå upp och pröva dina...

Havsörnsvalsen

Text & musik: Evert Taube

Svart mot en gyllene sky en
havsörn framåt svävar, vilar på
vingarnas par, spejar mot havsytan
ner där under, stormvindens gny,
andungen skyndar att fly.
Vingarna små emot svallvågor slå
som på öde havet gå!

Men i en vik man hör musik,
just denna ton,
man tar ett gupp och man får upp
konversation:
"Min fröken, vet ni vad jag såg idag
från strand? Jag såg en havsörn,
som slog ner och tog en and!"

"Havsörnavingarnas skrämmande

dön nådde vår flyende and, trött på
att dyka och ensam på sjön sökte
hon simma i land!

Just när hon nådde vår skyddande
vik havsörnavingarnas stolta musik
hördes på nytt och i havsörnens
klor lilla anden till himlen for!"

"Nej, är det verkligen sant?
O! Tänk den stackars lilla!
I dessa rysliga klor, hackad av havs-
örnens näbb! Kunde hon ej komma
loss?" "Nej! Hon försökte förstås!
Men kära ni, såna klor sitter i! Man
blir aldrig, aldrig fri!"

"Min herre, att ni är en örn och jag
en and det tycker jag det riktigt
känner jag ibland och därför är jag
också rädd för era klor.
Ni är nog farlig, mycket farlig,
säger mor."

"Inte för det ni är rädd, vad jag tror,
men ni kan likna en and, som vill fly
undan." "Ja, ur era klor. Aj! vad ni
trycker min hand!"
"Gör jag? Förlåt mej!"
"För all del jag ber! Folk pratar, vet
ni, så mycket om er!"
"Jaså!"
"Jaha! Men det gör inget alls, för
ni dansar så härligt vals!!"

I sommarens soliga dagar

Musik: trad.

I sommarens soliga dagar
vi gå genom skogar och hagar,
på färdens besvär ingen klagar,
vi sjunga var vi gå.
Hallå, hallå!

Du som är ung,
kom med och sjung
och sitt ej hemma slö och tung!

Vår sångartropp han gånger opp
på kullens allra högsta topp.

I sommarens soliga dagar
vi sjunga var vi gå.
Hallå, hallå!

Jazzgossen

Text: Karl Gerhard Musik: Edvard Brink

Med rytmiskt vaggande höfter,
vi gossar gör vår entré,
vår byx har press,
vår vrist nobless,
å vår hållning är något blasé.

Vår blick ger trötta små löften,
åt Sturegatans publik,
men varför tystnar plötsligt,
vaktparadens mässingsmusik.

Jo, där kommer ju en gosse,
med en byxa som är rakknivvass,
mockaskorna har han på sej,
och hans hobby är att dansa jazz.
Han är slank och smärt som vidjan,
han ler i mjugg,
han har skärp om lilla midjan,
i pannan lugg.
Han och andra söta gossar,
som har tusch på sina ögonlock,
på sitt lilla bakverk frossar,
sen på Royal vid five o'clock.
Han på höga klackar trippar,
som jazzexpert,
och i små synkoper vippar,
hans lilla stjärt.

Jag läste i gamla romaner,
som är så tråkiga så,
att mankraft,
man fordom haft,
och en brynja av plåt tog man på.

Usch, Tornérs spel var deras vaner,
för jungfrun slogs man till häst.
Kulturen har gått framåt när vi
nutidsmänniskor har fest.

Jo, där kommer ju en gosse...

Så där omkring middagstiden
ur sängen stiga vi opp.
Vår mamma oss först kamma oss
och så ger hon kaffe med dopp.

Pyjamasen utav siden
mot silkestrumpn byts ut.
Och klockan tre har lila slipsen
fått sin sirliga knut.

Jo, där kommer ju en gosse...

Kostervalsen

Text: Göran Svenning Musik: David Hellström

Kom, i kostervals,
slå din runda arm om min hals.
Ja' dej föra får,
hiohej, va' dä' veftar å' går.
Kostervalsen går,
lek å' smek blir i skrever å' snår
Ja' ä' din och du ä' min,
allrakärestan min!

Däjeliga mö på Kosterö,
du, mi' lella rara fästemö.
Maja lella, hej! Maja lella säj,
säj, vell du gefta dej?

Kom, i kosterbåt,
nu i natten följas vi åt,
ut på hav vi gå,
där som marelden blänker så blå.
Ja' dej smeka vell,
där som dyningen lyser som ell'.
Ja' ä' din och du ä' min,
allrakärestan min!

Däjeliga mö...

Kom, i brudstol, kom,
innan året hunnit gå om.
Maja, ja' ä' din,
lella du, som mi' bru' blir du min.
Maja, då blir ja',
då blir ja' så sjujungande gla'.
Ja' ä' din och du ä' min,
allrakärestan min!

Däjeliga mö...

Rosa på bal

Text & musik: Evert Taube

”Tänk att jag dansar med Andersson, lilla jag,
lilla jag, med Fritiof Andersson!
Tänk att bli uppjuden av en så'n populär person!

Tänk vilket underbart liv de' Ni för!
Säg mig, hur känns det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist,
det kan väl aldrig vara trist.”

”Nej, aldrig trist, fröken Rosa,
har man som Er kavaljer,
vart jag än ställer min kosa,
aldrig förglömmar jag Er!

Ni är en sångmö från Helikons berg,
o, fröken Rosa, Er linje, Er färg -
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans!”

”Tänk, inspirera herr Andersson,
lilla jag,
inspirera Fritiof Andersson!
Får jag kanhända min egen sång,
lilla jag, en gång?

”Rosa på bal”, vackert namn eller hur?
Början i moll och finalen i dur.

När blir den färdig, herr Andersson,
säg,
visan Ni diktar till mig?”

”Visan om Er, fröken Rosa,
får Ni ikväll till Ert bord.
Medan vi tala på prosa,
diktar jag rimmade ord.

Tyst, ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind.
Blommande lindar kring månbelyst stig - Rosa, jag älskar dig!”

Sjösala vals

Text & musik: Evert Taube

Rönnerdahl han skuttar med ett
skratt ur sin säng.
Solen står på Orrberget. Sunnan-
vind brusar.
Rönnerdahl han valsar över Sjösala
äng.
- Hör min vackra visa, kom, sjung
min refräng!
Tärnan har fått ungar och dyker i
min vik,
ur alla gröna dungar hörs finkarnas
musik,
Och se, så många blommor som
redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och
blå viol.

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga
ben
under vita skjortan som viftar kring
vadorna.
Lycklig som en lärka uti majsolens
sken,
sjunger han för ekorn, som gungar
på gren!
- Kurre, kurre, kurre! Nu dansar
Rönnerdahl!
Koko! Och göken ropar uti hans
gröna dal
Och se, så många blommor som
redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och
blå viol.

Rönnerdahl han binder utav blom-
mor en krans,
binder den kring håret, det gråa och
rufsiga,
valsar in i stugan och har lutan till
hands,
väcker frun och barnen med drill
och kadens.
- Titta, ropar ungarna, Pappa är en
brud
med blomsterkrans i håret och
nattskjorta till skrud!
Och se, så många blommor som
redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och
blå viol.

Rönnerdahl är gammal, men han
valsar ändå!
Rönnerdahl har sorgerr och ont om
sekiner.
Sällan får han rasta - han får slita
för två.
Hur han klarar skivan, kan ingen
förstå -
ingen, utom tärnan i viken (hon som
dök)
och ekornen och finken och vårens
första gök
och blommorna, de blommor som
redan slagit ut på ängen.
Gullviva, mandelblom, kattfot och
blå viol.

Sommarpsalm (En vänlig grönska)

Musik: Waldemar Åhlen

En vänlig grönskas rika dräkt
Har smyckat dal och ängar.
Nu smeker vindens ljumma fläkt
De fagra örtes ängar,

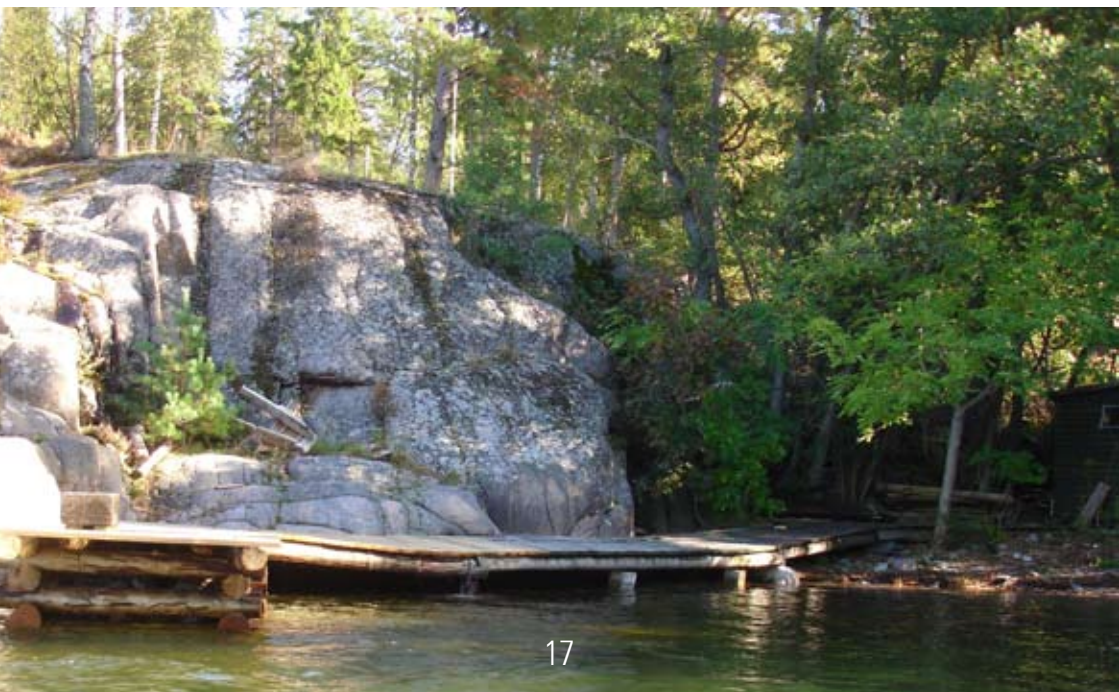
Och solens ljus och lundens sus
Och vågens sorl bland viden
Förkunna sommartiden.

Sin lycka och sin sommarro
De yra fåglar prisa:
Ur skogens snår, ur stilla bo
Franklingar deras visa.

En hymn går opp av fröjd och hopp
Från deras glada kväden,
Från blomorna och träden.

Men du, o Gud, som gör vår jord
Så skön i sommarns stunder,
Giv att jag aktar fämst ditt ord
Och dina nådens under.

Allt kött är hö, och blomstren dö,
Och tiden allt fördriver;
Blott herrns ord förbliver.

Till stockholms skärgård

Text & musik: Lasse Berghagen

Vi seglade från Dalarö
med dagens första bris
att följa dagens första vind
känns rätt på något vis.
Det blåste friskt på Nämndö fjärd,
vår fart var jämn och god,
och då, just då
blev jag ett med ditt rike
då sjöng det i mitt blod.

Jag älskar dig,
oh, grönskande skärgård,
mitt juniblåa hav.
Du gör mig så oändligt rik,
kan du säga vem som gav
dig din friska doft av salt och tång,
din drömmande solnedgång.
Jag ber dig,
lev för alltid i mitt sinne,
bli en ton i min enkla sång.

Vi gick på kryss i bidevind
bland går och våta skär,
som formats utav vind och våd,
en härlig atmosfär.
När kvällen kom i västerled
stod himmelen i brand,
och då, just då,
ja, jag svor vid min tunga,
att aldrig gå iland.

Jag älskar dig...

Vid långskär åkte seglen ner,
vi hängde dom på tork
och dukade en lätt supé
Gutår - liksom en kork.
Vi guppade i spegelblänk
i en gudomlig vik
och då, just då,
när som stjärnorna tändes,
jag hörde ljuv musik.

Jag älskar dig...

34:an

Text: Olle Adolphson

Denna kåk har varit våran
uti många herrans år,
denna kåk har varit vår
och det har nog satt sina spår.
Denna kåk den har hängt i
och den har stått i vått och torrt,
men nu är det slut på det,
för nu skall trettifyran bort.

Ja, nu är det slut på gamla tider,
ja, nu är det färdigt inom kort.
Nu skall hela rasket rivas,
nu skall hela rasket bort.
Så jag tar farväl och stora tårar
rullar på min kind.
Nu är det slut på gamla tider,
nu går trettifyran i himlen in.

Denna kåk var ganska rar
och släppte solsken till oss in,
den var också generös med fukt
och kyla, regn och vind.
Den var snäll och lite gnällig
och den ville alla väl,
och den var vår i alla väder
fastän gisten, ful och skev.

Men nu är det slut på gamla tider,
ja, nu är det färdigt inom kort.
Nu skall hela rasket rivas,
nu skall hela rasket bort.
Så jag tar farväl och stora tårar
rullar på min kind.
Nu är det slut på gamla tider,
nu går trettifyran i himlen in.

Här i kåken har vi härjat
sen vi alla varit små,
här i kåken klädde morsan
vice värden gul och blå.
Ja, vår kåk har fått stå pall
för smällar hårda så det dög,
som när far gick genom väggen
så att spån och plankor flög!

Men nu är det slut på gamla...

Vals i Furusund

Text & musik: Evert Taube

Jag minns en stund
i Furusund
när skymningen föll på,
vi kom på kryss från Öregrund
i Ålandshavet blå.
Vi hade gjort en gip och en sväng
vid Calle Schewens ö,
men där var tyst - på Calles äng
stod bara volmat hö.

Från Uno Östermans fiol
där hördes ingen låt,
och inte såg vi någon kjol
och där låg ingen båt,
nej, där fanns ingenting att se
i Calle Schewens lund.
Vi satte kurs på vår supé
och for till Furusund.

Jag minns en stund
i Furusund
när skymningen föll på,
vi kom på kryss från Öregrund
i Ålandshavet blå.
På Balltorps restaurang där var bal,
dit styrde jag min kos,
jag fick en blick - jag gjorde mitt
val:
God afton, min roslagsros!

Då seglar fram en kavaljer
på golvets glatta plan,
mitt häpna öga återser
den gamle Roslags-Pan!
Och Calle Schewen dansar ut
och snurrar runt med mej
och säger: Rönnerdahl, vet hut!
Den blomman plockar du ej!

Jag minns en stund
i Furusund
när skymningen föll på,
vi kom på kryss från Öregrund
i Ålandshavet blå.
Vi hade gjort en gip och en sväng
vid Calle Schewens ö,
men där var tyst - på Calles äng
stod bara volmat hö.

Vals på Mysingen

Text & musik: Evert Taube

Vinden från havet har friskat och
Mysingen möter med sjögång,
håller sig brisen så här, sträcker vi
till Mysingsholm!

Hör du hur bogsvallet brusar och
kölvattnet porlar och skummar?
Se, varje brytande våg spolar vårt
blänkande däck!

Solen som skimrar ur diset kring
Nåtarö, Ålö och Utö
målar i blått och i violett hela din
kust, Södertörn.

Båten den knarrar och kränger och
seglen stå spända som sköldar!
Här ha vi Danziger Gatt! Hör hur
det dånar från sjön!

Vi gå till Utö för natten,
vi gå till Utö i natt.
Godnatt små vågor som klucka,
godnatt små vågor, godnatt.

Visa vid vindens ängar

Text & Musik: Mats Paulson

Det går en vind över vindens ängar,
det fladdrar till i en tyllgardin.
Och jag ska skriva en sommarvisa
med sol och blomdoft i melodin.
Jag ville sjunga om Katarina,
till träklangsflöjter och alcymbal
men vindens toner blir sommarns
sånger,
jag bara lyssnar i björklövssal.
Det går en vind över vindens ängar,
det fladdrar till i en tyllgardin.
Och jag ska skriva en sommarvisa
med sol och blomdoft i melodin.

Det går en flicka i aspelunden,
jag har ett gulnat fotografi.
Med åren blev hon en dröm, en
saga,
en ensam vandrares sympati.
Jag ville skriva en liten visa,
där ögonblick blir till evighet.
Men ord blir stumma och toner
döva,
och visans tanke blir hemlighet.
Det går en flicka i aspelunden,
jag har ett gulnat fotografi.
Med åren blev hon en dröm, en
saga,
en ensam vandrares sympati.

Änglamark

Text & musik: Evert Taube

Kalla den änglamarken eller himla-
jorden om du vill,
jorden vi ärvde och lunden den
gröna.

Vildrosor och blåklockor och lind-
blommor och kamomill
låt dem få leva, de är ju så sköna.

Låt barnen dansa som änglar kring
lönn och alm,
leka tittut mellan blommande
grenar.

Låt fåglar flyga och sjunga för oss
sin psalm,
låt fiskar simma bland bryggor och
stenar.

Sluta att utrota skogarnas alla djur!
Låt örnen flyga, låt rådjuren löpa!
Låt sista älven som brusar i vår
natur
brusa alltjämt mellan fjällar och
gran och fur!

Kalla den änglamarken eller himla-
jorden om du vill,
jorden vi ärvde och lunden den
gröna.

Vildrosor och blåklockor och lind-
blommor och kamomill
låt dem få leva, de är ju så sköna.

